

lossal, at der neppe kan være Tale om at paalægge Statskassen en saadan Byrde, og man har derfor foreslaaet at gaa en anden Vej, nemlig at fastsætte samme Betaling for hver enkelt Lodsning, uafhængig af Skibets Størrelse.

Betalingen er foreslaaet saaledes, at Lodsintægterne paa Grund af Lodstvangen, saafremt Antallet af Skibe, der besejler København ikke aftager, vil overstige de sædvanlige med et Beløb, der svarer til 50,000 Kr. aarlig, men der vil til Gengæld blive et ca. 7 Gange saa stort Antal Skibe som nu at lodse, saaledes at Lodserne vil faa et ganske betydeligt forøget Arbejde. Statens Udgifter ved denne Tvangs-lodsning vil efter en Beregning, der kun kan være meget skønsmæssig, komme til at svare til et aarligt Beløb af 200,000 Kr.

Det skal bemærkes, at der paa Grund af Omstændighederne ikke har fundet nogen Forhandling Sted med Lodserne ved Københavns Lodseri om den her foreslaaede Betaling for Tvangslodsninger, men Lodskaptajnen ved nævnte Lodseri er blevet gjort bekendt med Beløbenes Størrelse og har intet væsentligt haft at bemærke hertil.

ad 4.

For under disse ekstraordinære Omstændigheder at kunne anvende alle Lodserne fra de 3 Sundlodserier, hvor det er nødvendigt, maa de reglementariske Bestemmelser

for disse Lodserier ændres saaledes, at deres Lodsningssomraader ikke kan holdes adskilte som nu. Men deraf følger naturligt, at Lodserierne maa lodse til en fælles Kasse, og idet man forudsætter at alle Lodser faar forholdsvis lige forøget Arbejde, vil Fordelingen af de indkomne Lodspenge mest retfærdigt være at beregne som foreslaaet.

Det skal bemærkes, at der paa Grund af Omstændighederne ikke har fundet nogen Forhandling Sted med Lodserne om Lodsning til fælles Kasse og Fordeling af de indkomne Lodspenge som foreslaaet, men Lodskaptajnen ved Københavns Lodseri, der er blevet gjort bekendt med Sagen, har absolut været mod Lodsning til fælles Kasse, af Hensyn til de Konsekvenser, som Tilslutning til denne Ordning med Tiden kunde medføre for Lodseriet.

ad 5.

Da de i Lodsloven fastsatte Bestemmelser om Betaling til Hjælpelodsen ikke egner sig for disse Forhold, har man foreslaaet, at det overlades Ministeren at ordne Forholdet efter Omstændighederne paa bedste Maade.

ad 7.

Billighed taler formentlig for, at en saadan Godtgørelse ydes Lodserierne, hvis Lodsintægterne ikke bliver saa store, at Ministeren ikke skønner det rimeligt.